

søger man afviist derigjennem, at Brændevinsbrændingen selv er undergiven Kontrol, ligesom jeg har set, at man har gjort opmærksom paa, at Ralken som skal tilfattes Røesaften, vil gjøre den usikkert til Brændevinsbrænding. Men det er jo i alt Fald ogsaa en Ting, som saa maatte sikkes, at Ralken virkelig kom i; thi der er ingen Forpligtelse for de vedkommende Fabrikanter til at forsyne Saften med Ralk, og forsaavidt det skal gjøres for at bevare Saften, er det ingenlunde saa, at det til alle Lider er lige nødvendigt at tilfætte Saften med Ralk for at bevare den. Men dernæst indholdes der ogsaa i Motiverne en udtrykkelig Forudsætning om, at der er andre Maader, hvorpaa Saften kan komme til Anvendelse end netop disse to til Brændevinsbrænding og Sukkerraffinaderier, idet der staar i Motiverne, at „Udvinding af Sukker formentlig kan ske paa en saadan Maade, at der kan være Anledning til at tage Hensyn dertil i en Røesukkerfabrik“. Men hvilke ere de andre Maader, hvorpaa Saften kan anvendes, og hvorfor er der ikke Grund til at tage Hensyn til dem? Hvad angaar den anden Retning, hvori Saften kan anvendes, nemlig gennem Sukkerraffinaderierne, siger jo Loven, at der ikke er Grund til at vente, at det vil ske, fordi Raffinaderierne ville nødvendigvis kræve en hel Omdannelse og Forandring i Driften. Sa, men i hvilket Omfang kræves en saadan Forandring, og er den af saa stor Betydning, at det ikke kunde betale sig at gjøre den? Det er meget mulig rigtigt, at den Forudsætning lader sig forsvare, som her er udtalt, men vi kunne ikke bedømme den. Vi saane de Dplysninger og Forudsætninger, i Genhold til hvilke Ministeren har tilfattet os disse Erfaringer, disse Konklusioner. Altsaa af disse Grunde maa jeg ønske, at vi faae et Udvalg, som kan modtage disse Dplysninger. Jeg ser ikke, at dette kan medføre nogen som helst for den paatænkte Fabrik risikabel Forinkelse i dens Virksomhed. Det vil ialtfald det foreslaaede Udvalg være fuldstændig Herre over; at Fabriken mulig bliver upraktisk, hvis der ikke vedtages Noget af det, her er foreslaaet i dette Lovforslag, kan jo gjerne være muligt, men mine Bemærkninger gaa jo heller ikke ud paa, at dette Lovforslag skal forkaftes. Min Tanke er kun den, at vi her skulle undersøge, om det, der er nødvendigt, for at Fabriken kan drives som tilfattet, just kræver en Lov som denne, eller om man ikke maa kræve saadanne Tilspøelser, som maa anses nødvendige for en for Statsassens Lavn Hensigtsmæssig Kontrol. Forsaavidt det ærede Medlem endnu bemærkede, at denne Sag var gaaet uden Udvalg fra 1ste til 2den Behandling, er det ærede Medlem maaske ikke uvidende om, at Stillingen her ved 1ste Behandling var noget eiendommelig. Vi vare nemlig saa sparsomt repræsenterede her, at Thinget ikke var beslutningsdygtigt, og dette var en Grund til ikke at rejse et Spørgsmaal, som man kunde vente ikke vilde blive afgjort uden Afstemning. At vi nedsatte et Ud-

valg under 2den Behandling, er ikke noget Nyt, der kan overraske det ærede Medlem. Det har han selv mange Gange været med til.

Formanden (Krabbe): Jeg vil kun indstyre den Bemærkning, at det ikke er blevet konstateret, at Thinget var beslutningsdygtigt, og heller ikke tør antages, at det har været det.

Bojsen: Jeg maa tilstaa, at det ganske vist kom noget overraskende for mig, at Forslaget om et Udvalgs Nedsettelse netop kom fra det ærede Medlem for Rjøbenhavn's Amts Afd. Valgfreds (Hørup), og jeg antager, at han selv vil erkende, at jeg i den Henseende har Grund til at være overrasket. Men jeg skal kun med Hensyn til hans Bemærkning yttre, at, naar han henvendte sig til mig som formentlig sagkyndig i denne Sag, gav han sine Ord en feil Adresse, thi den Vre tør jeg ikke modtage. Skulde man opnaa den Sagkyndighed, som det ærede Medlem forudsætter for at kunne give sin Tilslutning til dette Lovforslag, og skulde man indhente de Dplysninger, som han anser nødvendige, maa jeg isvrigt tilstaa, at saa vilde jeg ikke have nogen stor Tillid til, at denne Lov overhovedet kunde føres igjennem i indværende Samling; thi ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, i hvilken Grad det ærede Medlem gif i Detaillen, ikke blot med Hensyn til Bestemmelsen angaaende Kontrolten, men ogsaa med Hensyn til enhver Enkeltighed i den tekniske Behandling af Sagen. Naar vi her skulde danne os et klart Begreb om, hvilke Forandringer f. Ex. et Sukkerraffinaderi maatte underkastes for at kunne udvirke Sukker af Sukkerralken, tror jeg vistnok, at baade det ærede Medlem og jeg vilde komme til at anvende en betydelig Del af indværende Rigsdagsamling for at danne os en fuldstændig sagkyndig Dom derom. Jeg maa tilstaa, at i den Henseende tror jeg ikke, Rigsdagen kan opnaa at komme nærmere, end man kommer ved den Erklæring, man faar fra Kontrolens Side om, at de Foranstaltninger, som Forslaget indeholder, anses for at være tilstrækkelige. Jeg tror ogsaa, at, hvad der i den Henseende er udtalt i Anmærkningerne til Forslaget, maa anses for tilstrækkeligt. Hvis det ærede Medlem sætter Pris paa en yderligere Erklæring fra Finantsbestyrelsens Side, veed jeg ikke, om en saadan kan gives. Jeg tror, at det vil være vanskeligt — jeg veed det ikke — for Finantsministeren at svare noget Andet, end hvad der staar i Anmærkningerne til Lovforslaget. Hvis imidlertid den høitærede Finantsminister kan det, vil han vist kunne gjøre det her under Forhandlingerne i Salen ligesaa fuldt som overfor et eventuelt Udvalg, saa jeg ser ikke nogen Grund til derfor at nedsette Udvalg. Jeg for mit Vedkommende ialtfald kan berolige mig med en Gen-